

УДК 65.011

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО ПРОСТОРУ

Студ. В.С. Труба, гр. БЕПск-1-17

Науковий керівник к.е.н., доцент З.Я. Шацька
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – аналіз інноваційного середовища, виявлення основних факторів, які перешкоджають впровадженню інновацій в економіку країни, а також розробка рекомендацій щодо активізації інноваційної діяльності підприємств.

Завдання – визначити сутність поняття інноваційна діяльність та інноваційний розвиток; систематизувати дестабілізуючі чинники інноваційного розвитку підприємств; запропонувати заходи активізації інноваційної діяльності підприємств в умовах глобалізації.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є інноваційна діяльність підприємства. Предметом дослідження є науково-методичні та практичні заходи активізації інноваційної діяльності підприємства.

Результати дослідження. На сучасному етапі розвитку світового господарства важливим та актуальним питанням є розвиток інвестиційної діяльності, залучення та використання міжнародних інвестицій [3]. Глобалізація та активізація інноваційного процесу у сучасній світовій економіці викликають необхідність інноваційного розвитку і інтелектуалізації виробництва, ринку та всієї економічної системи України, оскільки сприяють прогресивній зміні соціально-економічної структури суспільства і виробництва. Інноваційний тип розвитку припускає домінування науково-технічного прогресу в системі факторів виробництва, який став могутнім двигуном у вирішенні складних економічних та соціальних проблем. Наукові дослідження визначили зростаючу роль НТП в розвитку економіки і суспільства.

Інноваційна діяльність у загальному розумінні – це системний вид діяльності спрямований на створення і реалізацію в суспільну практику інновацій. У результаті інноваційної діяльності народжуються нові ідеї, нові або вдосконалені продукти, технологічні процеси, з'являються нові форми організації та управління різними сферами економіки та її структур.

Інноваційний розвиток – визначальний чинник підвищення ефективності діяльності підприємства, який базується на впровадженні і реалізації інновацій, які зумовлюють поліпшення його діяльності, забезпечують зміцнення його ринкових позицій та створюють сприятливі умови для його розвитку [1].

Сучасні наукові відкриття в поєднанні зі стрімким розвитком передових нових технологій потребують переходу на принципово новий рівень розвитку у системах управління суспільством, державою, економікою, підприємствами [4]. Разом з тим, впровадження нових технологій на підприємстві завжди є досить тривалим та важким процесом, що передбачає наявність низки зовнішніх та внутрішніх проблем [5].

Вітчизняні науковці виділяють різні чинників, які перешкоджають розвитку інноваційної діяльності підприємства, що поєднані у групи: економічні; технологічні; політичні; правові; соціально-психологічні; культурні; організаційні; та управлінські. Усунення впливу дестабілізуючих чинників можливе за умови активізації інноваційної діяльності підприємства та впровадження наступних заходів в контексті із останніми глобальними тенденціями:

На зовнішньому рівні: розробка і запровадження надання пільг промисловим підприємствам, які впроваджують і реалізують інноваційну продукцію; поширення практики надання іншим підприємствам середньо- строкових кредитів зі знижкою кредитної ставки; вдосконалення нормативно-правової бази для забезпечення розвитку інноваційної системи України; органічне включення всіх окремих елементів інноваційного розвитку в єдину

активно і цілеспрямовано функціонуючу національну інноваційну систему, що можливо лише за умови дії потужних системоутворюючих факторів; створення високоефективної системи телекомунікацій, запровадження новітніх методів передачі та обробки інформації в усіх сферах людської діяльності, забезпечення якнайшвидшої інтеграції України в світовий інформаційний простір; формування загальнодержавної системи автоматизованого пошуку, збору, накопичення, аналітичної обробки, систематизації, консолідації, зберігання, розповсюдження і надання інформації в сфері науково-технологічного та інноваційного розвитку, єдиної системи обліку електронних інформаційних ресурсів держави; інвестиційною, податковою та амортизаційною політиками; визначення територій інноваційного розвитку, як територій у межах одного чи декількох муніципальних утворень, основу економічного розвитку яких складає створення та реалізація конкурентноспроможної наукомісткої продукції, а також надання послуг по її створенню.

На внутрішньому рівні: мотивація працівників до інноваційної діяльності, зменшення міграції науковців; політика підприємства повинна мати інноваційну спрямованість; забезпечення через систему інформаційних ресурсів НІС широкомасштабного використання існуючого науково-технічного доробку (зокрема, баз даних НДДКР) щодо його інноваційного впровадження та підвищення рівня науково-технічного потенціалу у сфері інноваційної діяльності; – прискорене використання або впровадження (іноді і на безприбуткових засадах) нововведень; цілеспрямована підготовка кадрів високої кваліфікації для високотехнологічних галузей, а також менеджерів інноваційної діяльності [1].

Висновки. Глобалізація відкрила перед підприємствами величезні можливості для розширення масштабів виробництва, реалізації та обміну товарами, послугами, технологіями, капіталом, інформацією [4]. Разом з тим, вона стала потужним двигуном необхідності активізації інноваційної діяльності підприємств.

Для вирішення існуючих проблем та забезпечення успішної реалізації інновацій на підприємствах необхідно здійснити: упорядкування та вдосконалення законодавства, що регламентує діяльність інноваційного підприємництва та адаптацію нормативно-правової бази інноваційної діяльності до принципів та норм Європейського Союзу; формування та розвиток діяльності системи виробничо-технологічного забезпечення, сертифікації і просування розробок; сприяння відновленню функціонування 9 патентних підрозділів на підприємствах державної форми власності; створення підрозділів з питань охорони інтелектуальної власності в центральних органах виконавчої влади; удосконалення та спрощення процедури експертизи та реєстрації інноваційних структур та їх проектів; активізацію інвестиційної діяльності для розвитку інноваційної інфраструктури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дерманська Л.В. Роль інновацій в забезпеченні конкурентоспроможності та сталого розвитку підприємств України / Л.В. Дерманська // Ефективна економіка. - №1, 2012.
2. Равлик Н.В. Сутність інновацій та їх роль у розвитку підприємства / Н.В. Равлик // Економіка та управління підприємствами. - №4, 2015. – с. 215-219.
3. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія/ за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є.Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.
4. Шацька З.Я. Трансформація системи управління підприємством в період глобальних змін [електронний ресурс]/ З.Я. Шацька. – Ефективна економіка. – №12. – грудень 2017. – 14 с. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?n=11&y=2017>
5. Шацька З.Я., Семко В.В. / З.Я. Шацька, В.В. Семко. – Впровадження нових технологій на вітчизняних підприємствах Міжнародна науково-практична конференція Сучасні детермінанти розвитку бізнес-процесів в Україні –24 травня 2017 р. – Київ, КНУТД. – 2017. – с.370-373.